

Prvi Sat

*U jedinstvu pevaju demoni u slavu Boga,
gubeći svoju zlobu i svoj gnev.*

Kao što je već rečeno u uvodu, “Božiji dan” opisan u Niktemeronu, sastoji se od dvanaest delova koji su nazvani “Sati”. Bacimo sada jedan pogled na Prvi Sat, koji glasi:

*U jedinstvu pevaju demoni u slavu Boga, gubeći
svoju zlobu i svoj gnev.*

Onaj ko želi da ide stazom Univerzalne Gnoze, mora početi time što će ući u Prvi Sat koji se odnosi na Jovanovu stazu, “na put poravnavanja staza za Boga u nama”, za palog duševnog čoveka.

Demoni o kojima se ovde govori, nisu sablasni stanovnici zrcalne sfere⁴, već je reč o demonima koji postoje u svakom čoveku. Bez preterivanja se može reći, da je svaki dijalektički čovek posednut demonima. Demonsko je ono zlo i nečisto, ono grešno u čoveku. To je negativan zbir svih života proživljenih u

⁴ Zrcalna (refleksivna) i grubotvarna sfera su dve polovine postojanja dijalektičkog prirodnog poretka. Grubotvarna sfera je oblast u kojoj živimo po našoj materijalnoj pojavi. Zrcalna sfera je područje u kom se odvija proces između smrti i reinkarnacije. Ona je, između ostalog, i privremeno boravište mrtvih.

jednom mikrokosmosu⁵, zbir koji poput svežnja određenih magnetskih naboja postoji u podsvesti.

Čovekov mikrokosmos, dakle, sadrži bezbroj magnetskih tovara različite vrste, koje je sakupio na svojim bezbrojnim putovanjima kroz dijalektičku prirodu, kroz razne životne situacije, osećanja, misli, dela i iskustva. Shvatićete da je svaki čovek neprestano uposlen stvaranjem novih negativnih, latentnih magnetskih naboja. A svi ovi magnetski naboji najrazličitijih vrsta, formiraju lično dišno polje⁶ u kome živite, atmosferu u kojoj kao pojedinac dišete.

Sigurno ste već ponekad dok sedite posmatrali oblake kako promiču. Kada se na to usredsredite, u svakom oblaku možete videti bezbroj različitih likova. Gledaju vas ukočeno i neodržano zure, čas su zlokobni, čas bezlični, i u tome ima nečeg mutnog i nestvarnog. Oni su poput negativnih snova. Na taj način možete posmatrati i sopstveno dišno polje unutar vašeg auričnog bića⁷. Svi ti magnetski naboji u vidu

⁵ Prvobitni, stvarni čovek je mikrokosmos koji egzistira kao složen životni sistem sferičnog oblika, u kome, iznutra prema spolja, razlikujemo: ličnost, polje očitovanja, aurično biće i sedmostruko magnetno duhovno polje. Ono što se danas obično podrazumeva pod pojmom "čovek" samo je osakaćena ličnost degenerisanog mikrokosmosa.

⁶ Dišno polje - polje koje ličnosti omogućava život. To je polje povezivanja auričnog bića i ličnosti, polje koje svojim delovanjem privlačenja i odbijanja snaga i supstanci održava ličnost i potpuno je u skladu sa njom.

⁷ Aurično biće ili lipika predstavlja ukupnost snaga, vrednosti i veza koje su rezultat života različitih ličnosti u polju očitovanja. Sve te snage, vrednosti i veze zajedno čine svetla, sazvežđe mikrokosmičkog firmamenta. Ta svetla su magnetna žarišta i, u skladu sa svojom vrstom, određuju i vrstu magnetskog duhovnog polja, dakle vrstu snaga i stvari koje mikrokosmički sistem privlači iz atmosfere i prima u sebe, a otuda i u ličnost. Zato, suštinskoj promeni ličnosti mora da prethodi suštinska promena firmamenta, što je moguće ostvariti jedino samožrtvom bića jastva, njegovim potpunim slamanjem.

oblaka, takođe imaju glave i predstavljaju neobične gigantske pojave, manje ili više nakazne i demonske. Time se može objasniti zašto ljudi, koji te oblake vide u sopstvenom biću, govore o demonima. To su slike magnetskih naboja iz podsvesnog. To su naboji auričnog dišnog polja.

Zašto govorimo o "podsvesti"? Zbog toga što postoji i jedna druga svest, uobičajena Ja-svest. Ova Ja-svest se razvija kao zbir svih jezgara svesti, svih atoma koji grade vaš sistem, i ona se ishranjuje direktnim zračenjem sideričke vrste iz kosmosa koji nas okružuje. Pomenuti magnetski naboji u vidu demon-skih oblaka, ne zadržavaju se samo u vašem dišnom polju, već u vas i prodiru, jer pripadaju grupi od pet duševnih fluida vezanih za prirodu, a time i svakom atomu vašeg bića.

U čoveku, dakle, ne postoji samo pozitivni životni princip koji mu dopušta da kaže "ja", već i podsticaj iz podsvesnog, koji ga vuče ka ponorima prošlosti. To je polifonija jednog negativnog životnog principa, polifonija podsvesti!

Zbog toga su u svim vremenima mnogi istraživači ljudske psihe tvrdili da u čoveku postoje dva Ja, Ja uobičajene svesti i Ja podsvesti; Ja uobičajene prirode i Ja disharmonične, dijabolične prirode. Očigledno je da svi ljudi postoje i žive iz oba ova Ja. U jednom trenutku živimo iz uobičajenog Ja, i to izgleda normalno. U sledećem momentu živimo iz podsvesnog Ja, što se smatra abnormalnim. Tada nas prasnage prošlosti vuku ka delima, mislima i osećanjima zbog kojih se

kasnije normalno Ja kaje. Postoje mnogi ljudi kojima do te mere vladaju disharmonični magnetski naboji, da oni više žive iz abnormalnog nego iz normalnog. Oni su posednuti đavolom i često krše društvene životne norme kojima njihov nervni sistem ne može da se prilagodi.

Takvi ljudi se smatraju prestupnicima. Oni koji im sude i presuđuju, i oni koji to samo posmatraju, njima još nije zagospodarila njihova sopstvena podsvest. Još ne! Spolja se njihova podsvesna priroda još ne vidi; međutim, iza zidova njihovih kuća, iza zidova njihovih soba, oni puštaju svojim nagonima na volju. Oni na taj način još uvek održavaju nekakvu klimavu ravnotežu, glumeći u javnosti pravednike i časne ljude. Njihovo stanje je, međutim, isto toliko disharmonično i komplikovano koliko i stanje nekog prestupnika. To je i stanje celokupnog očitovanog ljudskog životnog talasa.

Nebrojeni vekovi dijalektičkih očitovanja poput niza disharmoničnih magnetskih naboja i nerazrešenih problema, progovaraju u svakom biću. To je ono demonsko u čoveku. To je ono specifično i lično. To je ono grešno. A onaj ko, kao prirodno rođeni čovek, tvrdi da ne živi grešno, taj laže. U takvoj sumornoj stvarnosti je Apolonije iz Tijane okupio svoje učenike.

Takozvana moderna psihologija, dakle, uopšte i nije moderna, već predstavlja pokušaj da se, pomoću istina starih gnostika i starim okultnim metodima, čovek zaštiti od sopstvenih demona, iako bez stvarnog izlečenja. To je moderna verzija čuvenog drevnog

isterivanja đavola. Apolonije iz Tijane je suočio svoje učenike s potresnom istinom dijalektike - da je svaki čovek proizvod ukupne prošlosti mikrokosmosa. Prošlost i sadašnjost se prepliću u dva Ja, svesnom i podsvesnom.

Kako biste sada morali da se postavite u odnosu na tu potresnu stvarnost? Vi tu stvarnost morate prihvatiti! A, zatim, morate nastojati da tu komplikovanu celinu mnogostrukih magnetskih naboja postavite pred Gnozu i njeno svetlo, u trenutku kad započne Prvi Sat Niktemerona. Na taj način ćete prizvati tešiteljsko i isceljujuće zračenje Vitlejema, s dubokim uverenjem da će samo sa tih uzvišenih bregova doći vaše spasenje. Tako ćete prizvati istinske isceljujuće snage. A kada budete prizvali te pomažuće snage i sebe predali tim magnetskim zračenjima, tada ćete, naravno, morati u potpunosti iz toga i da živite. Vi se morate - kako kaže Apolonije iz Tijane - napregnuti svom svojom ozbiljnošću da biste pomoću tih snaga nešto i ostvarili.

Tako se u učeniku koji stoji na tepihu⁸, razvija pet procesa, istovremeno i u svesnom i u podsvesnom.

Kao prvo, Gnoza tada ide sa vama na Sud, to jest, celokupan život i celokupno životno polje, u svoj svojoj složenosti bivaju zahvaćeni gnostičkim zračenjima.

Kao drugo, kandidat time stiče duboku samospoznaju. Svesno i nesvesno bivaju međusobno konfrontirani. Učenik otkriva uzrok tih naročitih i

⁸ Stajati na tepihu - oznaka za unutrašnje usmerenje učenika koji ide putem ostvarenja petostruke univerzalne Gnoze kroz duboku ozbiljnost, posvećenost i istrajnost.

zastrašujućih naboja koji često vladaju njegovim životom, odvlače ga i često poprimaju tako gigantska obličja.

Kao treće, kandidat će na taj način nadvladati samoprezir. Niste li često ispunjeni samoprezirom ili samoprecenjivanjem? Ne smatrate li često, u potaji, da ste nedostojna ništarija? Sigurno ste često iskusili parališujuće dejstvo koje iz toga proizlazi. Da biste to nadvladali, morate apsolutno prozreti uzrok te demonске parališujuće snage. Kada u svetlu Gnoze prozrete taj uzrok, to će istovremeno značiti i njegovo uklaňjanje. Nakon pada u samoprezir, kandidat biva na duže vreme okružen velikim vakuumom u koji može da prođe samo velika hladnoća. To je ničija zemlja - zemlja usamljenosti.

Kao četvrto, gnostička zračenja zbog toga probijaju vakuum izolacije i gnostičko spasenje konačno prođire u sve delove mikrokosmosa, ličnosti i dišnog polja. Na taj način se u celokupnom dišnom polju stvaraju žarišta jedne nove životne snage, počinje da se širi nova magnetska sfera i da se formira novo Ja-stanje. Novo Ja predstavlja sintezu, sjedinjenje svesnog i podsvesnog. Disharmonija se preobražava u harmoniju.

I, kao peto, tada dolazi veličanstveni trenutak pun slave, budući da su se pri tom sjedinjavanju raspršili stari disharmonični naboji, i u novorođenom jedinstvu svi nekadašnji demoni i đavoli zapevali u slavu Boga. Svi otpori su nestali, gubeći svoj nekadašnji gnev i zlobu.

Tako svaki kandidat može da pripremi staze za Boga u sebi i postane dostojan da, u skladu sa svojom svešću, korača stazom oslobođenja.

Podsvesno mora najpre biti uzdignuto do svesnog, a zatim oba do gnostičkog pročišćenja. To je zadatak Prvog Sata Niktemerona Apolonija iz Tijane. Ko se u Prvom Satu svog Božijeg dana lati ovog zadatka, ne briše time svoju prošlost ili karmu, kako to neki predstavljaju, već od prošlosti pravi nešto veoma dragoceno. On od nje gradi trajnu riznicu mudrosti, iskustva i snage.

Gorući i razdirući disharmonični naboji prošlosti nisu u čoveku izazvani samo lošim delima, mislima i strašnim događajima iz prošlih vremena, već najčešće potiču od stvari, iskustava, problema i procesa koji još nisu završeni, koji nisu došli do svog kraja, niti je za njih nađeno rešenje. Čovek, dakle, stoji pred zadatkom koji njegovi preci i predhodnici nisu izvršili.

Ukoliko ste sada u samospoznajnom životu istinskog učenja, dopustili gnostičkoj atmosferi da uđe u vaše celokupno biće, tada na taj način poravnate staze, naoružani znanjem iz riznice prošlosti. I tada će sve što se očituje kao disharmonično, sa svim ostalim u vama, zvonko objavljivati slavu Boga. Celokupna prošlost tada stoji kao dobit u živoj sadašnjosti koja ima jednu apsolutno sigurnu budućnost.

U jedinstvu prirodnih snaga, na temelju duhovne duše, pevaju sve prirodne snage u čast i slavu Boga, gubeći svoju zlobu i svoj gnev.